

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Uredbe o metodologiji za ocenjevanje škode obsega:

- Uredbo o metodologiji za ocenjevanje škode (Uradni list RS, št. 67/03 z dne 11. 7. 2003),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o metodologiji za ocenjevanje škode (Uradni list RS, št. 79/04 z dne 19. 7. 2004),
- Povprečne gradbene cene in korekcijski faktorji povprečnih gradbenih cen po regijah (Uradni list RS, št. 33/05 z dne 31. 3. 2005),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o metodologiji za ocenjevanje škode (Uradni list RS, št. 81/06 z dne 31. 7. 2006),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o metodologiji za ocenjevanje škode (Uradni list RS, št. 68/08 z dne 8. 7. 2008).

UREDBA **o metodologiji za ocenjevanje škode**

(neuradno prečiščeno besedilo št. 4)

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) S to uredbo se določa metodologija, po kateri se ugotavlja, ocenjuje in dokumentira škoda in druge posledice (v nadaljnjem besedilu: škoda), ki jih povzročajo naravne in druge nesreče kot so potres, udor, poplava, zemeljski ali snežni plaz, visok sneg, močan veter, žled, pozeba, suša, neurje, toča ter industrijska nesreča (v nadaljnjem besedilu: nesreča), razen škode, ki jo ocenijo vodje intervencij ali drugi poročevalci v skladu s predpisi o organizaciji in delovanju sistema opazovanja, obveščanja in alarmiranja.

(2) Škoda, ocenjena po metodologiji iz prejšnjega odstavka, je podlaga za pripravo predlogov za odpravo posledic nesreč in usmerjanje priprav varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

2. člen

V tej uredbi uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. Izraz nesreča se v tej uredbi uporablja tudi za tiste vrste nesreč, ki jih predpisi o odpravi posledic naravnih nesreč opredeljujejo kot neugodne vremenske razmere (zmrzal, toča, led ali žled, deževje ali suša). Za zmrzal se šteje tudi slana, če povzroči spomladansko ali zimsko pozebo, za deževje pa neurje, ki skupaj z močnim deževjem povzroči škodo v kmetijski proizvodnji.
2. Škoda je posledica nesreče, ki nastane zaradi zmanjšanja količine, kakovosti, tržne in uporabne vrednosti na nepremičninah in premičninah (v nadaljnjem besedilu: poškodovane stvari) glede na čas, vrsto, obliko, obseg in intenzivnost nesreče, ter posledica izpada prihodkov zaradi nesreče. Škoda, ocenjena po tej metodologiji, je izenačena z neposredno škodo in škodo v gospodarstvu (škoda na strojih in drugi opremi,

na uničenih zalogah in izpad prihodkov), ki ju določajo predpisi o odpravi posledic naravnih nesreč.

3. Škodni primer je primer, ko v določenem trenutku zaradi določene nesreče nastane škoda na stvareh, v kmetijski proizvodnji ali v gospodarstvu.
4. Škodna skupina je več škodnih primerov, ki nastanejo iz istega vzroka v omejenem časovnem obdobju 72 ur, ki imajo iste ali podobne značilnosti. Škoda zaradi neugodnih vremenskih razmer ali zaradi množičnega izbruha rastlinskih škodljivih organizmov in živalskih bolezni nastane, ko so izpolnjeni pogoji, določeni s predpisi o odpravi posledic naravnih nesreč in to uredbo. Škodna skupina je tudi več škodnih primerov, ki nastanejo iz istega ali enakega razloga v daljšem časovnem obdobju, če je z zakonom določena vrsta škodnih primerov in obdobje, v katerem se ugotavlja škodna skupina.
5. Oškodovanci so lastniki ali uporabniki poškodovanih stvari oziroma gospodarske družbe, samostojni podjetniki posamezniki, zavodi in zadruga s sedežem v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: gospodarski subjekti).
6. Regija je geografsko zaokroženo območje ali del državnega ozemlja, ki ga povezujejo geografske, urbane ali druge značilnosti, določene s predpisi o organizaciji in delovanju sistema opazovanja, obveščanja in alarmiranja.
7. Za zemeljski plaz po tej uredbi se šteje zemeljski plaz in udor, ki ogrozi naselje ali več naselij, gradbene inženirske objekte, zlasti objekte transportne infrastrukture oziroma drugo premoženje v velikem obsegu, in ne vključuje usadov, podorov in drugih podobnih naravnih pojavov, ki jih povzročajo zlasti intenzivne padavine in neurja, oziroma sprememb, ki občasno nastanejo na nesaniranih plazovih.

2. IZHODIŠČA IN NAČELA ZA OCENJEVANJE ŠKODE

3. člen

Škoda se po tej metodologiji ugotavlja in ocenjuje po naslednjih škodnih skupinah:

1. Zemljišča:
 - 1.1 gozdovi;
 - 1.2 kmetijska zemljišča;
 - 1.3 zemljišča za gradnjo.
2. Objekti:
 - 2.1 stavbe (stanovanjske in nestanovanjske);
 - 2.2 gradbeni inženirski objekti;
 - 2.2.1 objekti transportne infrastrukture (ceste, železnice, mostovi in drugo);
 - 2.2.2 distribucijski cevovodi za vodo in odpadno vodo;
 - 2.2.3 vodni objekti in drugo;
 - 2.2.4 elektroenergetski vodi in telekomunikacijsko omrežje.
3. Osnovna in obratna sredstva:
 - 3.1 osnovna in obratna sredstva – premičnine in zaloge;
 - 3.2 tekoča kmetijska proizvodnja;
 - 3.3 večletni nasadi.
4. Kulturne dobrine:
 - 4.1 kulturni in sakralni objekti, spominska obeležja, muzeji in drugo;
 - 4.2 premična dediščina (umetnine in drugo).
5. Izpad prihodkov v gospodarstvu;
6. Drugo.

4. člen

Škoda se deli na:

1. primarno, ki obsega nujne glavne in spremljajoče stroške za povrnitev in postavitve poškodovane stvari v stanje, v katerem je bila pred nastankom nesreče ter stroške popravil in zamenjave poškodovanih delov ali sklopov (v nadaljnjem besedilu: PŠ), če s to uredbo ni drugače določeno. V primarno škodo se všttevajo tudi stroški čiščenja kraja nastanka škode, rušenja poškodovanih in neuporabnih delov, njihov odvoz ter nujni zagonski stroški;
2. sekundarno, ki obsega stroške delovanja sil za zaščito, reševanje in pomoč ter nujnih zaščitnih ali preventivnih ukrepov za zavarovanje ljudi, živali ter drugih poškodovanih stvari pred še večjo poškodbo ali uničenjem. Obsega nujna zaščitna dela, kot so varovalni nasipi, okopi, opornice, črpanje, odstranjevanje, škropljenje, preoranje, dognojevanje in druge podobne ukrepe. V sekundarno škodo se štejejo stroški zaščitnih ukrepov ter posegov (začasna preselitev, začasna nastanitev, cepljenje, deratizacija in drugi) s katerimi se zagotavljajo osnovni pogoji za življenje, ter stroški modelnih raziskav in simulacij, ocenjevanja škode ter drugih aktivnosti za izpopolnitev ocen stopnje poškodovanosti in škode.

5. člen

(1) Na velikost škode vpliva ugotovljena stopnja poškodovanosti poškodovane stvari. Poškodovanost se ugotavlja s primerjavo stanja poškodovane stvari tik pred nesrečo in stanja po nesreči. Pri tem se upošteva tudi življenjsko dobo ter možnosti in vpliv lastne sposobnosti obnavljanja poškodovane stvari.

(2) Poškodovana stvar je praviloma delno poškodovana, če primarna škoda ne presega 50 odstotkov vrednosti poškodovane stvari, glede na stanje tik pred nesrečo. Stroški povrnitve v prejšnje stanje z vrednostjo rešenih delov, lahko le delno presegajo vrednost poškodovane stvari pred nastankom nesreče. Poleg tega mora biti poškodovana stvar primerna ali sposobna za povrnitev v prejšnje stanje.

(3) Poškodovana stvar je praviloma uničena, če stroški povrnitve v prejšnje stanje, povečani za vrednost rešenih delov, bistveno presegajo vrednost poškodovane stvari pred nastankom nesreče (ekonomska totalka). Poškodovana stvar je praviloma uničena tudi, če je ni mogoče obnoviti in nima lastne sposobnosti obnavljanja (tehnična totalka). Pri tem se upošteva tudi življenjska doba poškodovane stvari oziroma njen preostanek.

6. člen

(1) Ugotavljanje škode obsega zbiranje količinskih, vrednostnih in drugih podatkov ter osnov za ocenjevanje škode glede na vrsto nesreče in njen obseg.

(2) Ocenjevanje škode obsega oceno škode na podlagi podatkov in osnov iz prejšnjega odstavka.

(3) Ocenjevanje škode lahko obsega predhodno cenitev in končno oceno škode.

7. člen

(1) Predhodna cenitev škode je splošna predhodna ocena stanja in višine škode po nesreči. Izdela se po potrebi in v primeru večjih nesreč, glede na njihov obseg in posledice. Izdela se na podlagi obstoječih statističnih raziskav in evidenčnih podatkov, ki jih vodijo državni organi, strokovna združenja, gospodarske in druge zbornice, zavarovalnice in drugi. Predhodna cenitev se izvede tudi z ogledi prizadetih poškodovanih stvari ter z uporabo letalskih, satelitskih, meteoroloških in drugih posnetkov ter s presojo pričakovanih posledic in

potrebnih nujnih ukrepov. V posameznih dejavnostih se upoštevajo tudi standardna merila stroke v kombinaciji z vzorčnimi posnetki ali simulacijo rezultatov in vzorčnih analiz. S predhodno cenitvijo se ugotovi tudi nastanek in obseg nesreče, pri katerem ni mogoče takoj po nesreči oceniti dokončne škode.

(2) Predhodna cenitev škode se izdelava zlasti v primeru zemeljskega plazua žleda, pozebe, suše in toče. Ugotovitve iz predhodne cenitve se v času do končne ocene škode preverjajo tudi s kontrolnimi pregledi poškodovane stvari.

(3) O izdelavi predhodne cenitve in izvajanju kontrolnih pregledov odloča Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje (v nadaljnjem besedilu: uprava) samostojno ali na pobudo pristojnih državnih organov, pooblaščenih javnih zavodov ter zbornic.

(4) Predhodna cenitev škode se praviloma izdelava v treh dneh po nesreči oziroma, ko so nastale razmere, na podlagi katerih je možno ugotoviti nastanek nesreče (suša).

8. člen

(1) Končna ocena škode se opravi na podlagi cenitev ter z uporabo izhodišč, metod, osnov, meril in kriterijev, določenih s to uredbo. V končni oceni škode morata biti ločeno izkazani primarna in sekundarna škoda.

(2) Ocenjevanje se lahko opravi tudi kombinirano z raziskovalnim ocenjevanjem znotraj posamezne dejavnosti z namenom, da se sprejmejo ustrezne odločitve o ukrepih za odpravo posledic nesreče. V postopku ocenjevanja se mora ugotoviti stopnja poškodovanosti, značilnosti nesreče in poškodb ter druga dejstva, ki so pomembna za odpravo posledic nesreče. Ugotoviti je potrebno tudi nevarnosti ponovitve nesreče, primernost objektov za uporabo, nosilnost, ekološke in druge vplive. Tudi pri kombiniranem ocenjevanju mora biti škoda izkazana ločeno na primarno in sekundarno škodo.

(3) V škodnih primerih, kjer osnove, merila in kriteriji niso določeni s to uredbo, se upošteva načelo podobnosti po namenu in vsebini ter primerljivosti in ekonomičnosti glede na prostor, vrsto nesreče in čas.

(4) Končna ocena škode se praviloma izdelava v dveh mesecih po nesreči, v kmetijstvu pa pred pravilom oziroma najkasneje v enem mesecu po pravilu pridelka. Če se škoda ocenjuje zaradi enakih ali različnih vrst nesreč v daljšem časovnem obdobju, določenem z zakonom, rok za izdelavo končne ocene škode začne teči z iztekom obdobja, določenega z zakonom.

3. OCENJEVANJE ŠKODE

9. člen

(1) Škoda se ocenjuje:

1. s primerjavo dejanske vrednosti poškodovane stvari pred in po nesreči;
2. z ocenjevanjem po stroškovnem principu za povrnitev v stanje pred nesrečo;
3. z ocenjevanjem zmanjšanja uporabne vrednosti poškodovane stvari;
4. s primerjalno presojo na podlagi vzorcev.

(2) Če je škoda posledica dveh ali več različnih nesreč se škoda oceni za vsako nesrečo posebej v skladu s to metodologijo.

10. člen

(1) Škoda se ocenjuje s primerjavo stanja poškodovane stvari pred in po nesreči (primerjalna metoda) po obrazcu

$$\text{ŠK} = V_o - V\text{ŠD},$$

pri čemer je
ŠK = višina škode v eurih,
V_o = ocenjena dejanska vrednost pred nesrečo v eurih, z upoštevanjem vpliva amortizacije, pri škodi na zalogah pa z upoštevanjem sprememb vrednosti zaradi tržnih razmer,
VŠD = vrednost po nesreči v eurih;

ali po obrazcu

$$\text{ŠK} = V_o \times \text{SP} (\% / 100) + S\text{Š}$$

pri čemer je
SP = stopnja poškodovanosti izražena v faktorju do 1,00,
SŠ = sekundarna škoda.

(2) Vse vrednosti morajo biti izračunane po istih kriterijih in v skladu s to uredbo. Stopnja poškodovanosti se oceni na podlagi ogleda in strokovne presoje.

11. člen

(1) Po stroškovnem principu se škoda oceni z ugotovitvijo potrebnih stroškov za nadomestitev primarne škode na podlagi predračunov ali obračunov. Pri tem se mora upoštevati merila, kriterije in cenovne osnove določene s to metodologijo oziroma, če te niso določene, cene, ki so predpisane ali dokumentirane z realnimi kalkulacijami. Škoda se oceni po obrazcu:

$$\text{ŠK} = \text{SPŠ} - \text{VA},$$

pri čemer je
SPŠ = vsota vseh potrebnih stroškov za nadomestitev primarne škode v eurih,
VA = vrednost amortizacije poškodovane stvari v eurih.

(2) Med potrebne stroške ne spadajo stroški, ki predstavljajo izboljšave na poškodovani stvari glede na stanje pred nesrečo ter stroški zajeti v sekundarni škodi.

12. člen

(1) S strokovno in cenitveno presojo zmanjšane uporabne vrednosti poškodovane stvari se škoda oceni zlasti na večjih primarnih in oskrbnih sistemih, elektrarnah, toplarnah in drugih sistemih, kjer je uporaba načinov ocenjevanja iz 10. in 11. člena te uredbe nezadostna in je zaradi posebnih značilnosti teh sistemov potrebna dodatna cenitvena obdelava.

(2) Če gre v primeru iz prejšnjega odstavka za poškodovano stvar, ki je bila ob nesreči v varni uporabi in je bila takrat njena knjižna vrednost enaka ničli, se za izhodiščno

vrednost upošteva največ do 30 odstotkov za nepremičnine, za premičnine pa največ do 20 odstotkov povprečne nabavne vrednosti za enak ali podoben sistem.

13. člen

(1) Škoda se oceni na podlagi vzorcev s primerjalno presojo začetnega in spremenjenega stanja, ki omogočajo realno presojo poškodovanosti in oceno škode (žled, pozeba, suša, poplava in podobne nesreče) glede na izhodiščno vrednost poškodovane stvari.

(2) Če je s posebnim predpisom določen postopek za ocenjevanje škode na določeni stvari, se lahko uporabi tak predpis, tudi za oceno škode za namene določene s to uredbo. Pri tem posebni predpis ne sme biti v nasprotju z načeli in izhodišči za ocenjevanje škode po nesrečah po tej uredbi.

14. člen

Vse izračunane vrednosti za poškodovane stvari, ki so izračunane po 10., 11., 12. in 13. člena te uredbe, predstavljajo dejansko nadomestno vrednost, ki temelji na nabavnih cenah oziroma povprečnih tržnih cenah, namenu in vrsti uporabe, stopnji opremljenosti in upoštevanju starosti poškodovane stvari.

15. člen

(1) Za dokazovanje, ocenjevanje in izkazovanje škode pri vseh vrstah nesreč se uporabljajo podatkovne osnove, merila, kriteriji in cenovne osnove.

(2) Škoda se ugotavlja in ocenjuje po lastnikih ali uporabnikih, lokalnih skupnostih in po potrebi po katastrskih občinah.

(3) Če je nesreča povzročila škodo tudi prekomejno, se oceni samo škoda na območju Republike Slovenije.

16. člen

- (1) Podatkovne osnove so:
- splošne, kot so lokacija, vrsta poškodovane stvari, naslov ali sedež, lastništvo, vrsta in čas nesreče, škodna skupina, namembnost in dejavnost;
 - tehnične, kot je opis stanja in značilnosti poškodovane stvari glede na namen, vrsto uporabe, starost in tehnične podatke.

(2) Za podatkovne osnove iz prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi šifranti določeni s predpisi o organizaciji in delovanju sistema opazovanja, obveščanja in alarmiranja ter javne evidence.

17. člen

Merila so čas, cenitveni parametri, normativi in standardi, strukture cenovnih in drugih odnosov, koeficienti ter amortizacija, kot jih določa izvedeniška cenitvena stroka.

18. člen

Kriteriji so metodološko enotni in se uporabljajo pri presoji:

- stanja poškodovanosti v fizičnem, uporabnem in vrednostnem pogledu;
- možnosti večanja ali manjšanja poškodb glede na naravo poškodovane stvari, vključno z upoštevanjem lastne sposobnosti za obnavljanje;
- varnosti uporabe in ukrepov za zaščito;
- smotrnosti posegov za povrnitev v prejšnje stanje oziroma drugih ukrepov.

19. člen

(1) Cenovne osnove so merila, izračunana v obliki povprečnih ali enotnih cen, s katerimi se izračuna škoda po enem od načinov iz 9. člena te uredbe.

(2) Povprečne ali enotne cene so izračunane po splošnih kalkulativnih osnovah, normativih ter standardih glede na značilnosti in vrsto poškodovane stvari.

(3) Cenovne osnove so izračunane kot cene na enoto za posamezno delo ali storitev, ki jo je potrebno opraviti za enostavno obnovo poškodovane stvari ter kot cene za prostorsko enoto, s katerimi se izračuna nabavna vrednost poškodovane stvari.

(4) Cenovna osnova, ki pa se ne uporablja za stavbe, je tudi knjigovodska ocenjena ali nabavna vrednost in vrednost po odpisu amortizacije v letu, v katerem se ocenjuje škoda.

(5) Cenovne osnove za ocenjevanje škode po tej metodologiji določi uprava na podlagi statističnih podatkov v sodelovanju s pristojnimi ministrstvi oziroma drugimi službami in organizacijami ter jih objavi na svoji spletni strani. Uprava lahko po potrebi za ocenjevanje škode ob določeni vrsti nesreče določi posebne cenovne osnove, če že objavljene cenovne osnove niso zadostne. Uprava pri določanju cenovnih osnov praviloma upošteva regijsko primerljive cene glede na kraj nesreče.

(6) Cenovne osnove iz prejšnjega odstavka uprava praviloma objavlja v začetku leta, vendar le, če so se cene po posameznih področjih v preteklem letu povečale ali zmanjšale za več kot 10 odstotkov.

20. člen

Vpliv starosti poškodovane stvari se upošteva pri vseh načinih ocenjevanja škode, določenih v 9. členu te uredbe, razen za vodogradbene ali druge naprave, zemljišča in stavbe ter gradbene inženirske objekte, ki zagotavljajo varnost v prostoru oziroma se njihovo delovanje ne zaračunava kot strošek.

4. OCENJEVANJE ŠKODE PO ŠKODNIH SKUPINAH

4.1 Zemljišča

4.1.1 Splošne določbe

21. člen

(1) Škodo na samem zemljišču se ugotavlja v višini vrednosti del, potrebnih za vzpostavitev zemljišča v stanje pred nesrečo in na vseh izboljšavah, ki so bile opravljene za doseganje koristnejše, varnejše in funkcionalnejše izrabe zemljišča. Praviloma škoda na zemljiščih, razen v gozdovih in kmetijskih zemljiščih, ne more biti popolna.

- (2) Izboljšave na zemljišču so:
- ureditvena dela, odvajanje zalednih voda, varstvo pred erozijo in plazenjem;
 - namakalni, osuševalni ali melioracijski posegi;
 - gozdne prometnice (ceste, vlake);
 - parkovne ureditve;
 - zunanja ureditvena dela ob stavbah;
 - lokalna gospodarska javna infrastruktura.

(3) Pri izboljšavah na zemljiščih iz prejšnjega odstavka je potrebno upoštevati vpliv amortizacije oziroma staranja.

4.1.2 *Gozdovi*

22. člen

(1) Škoda v vseh razvojnih fazah gozda (mladje, gošča, letvenjak, drogovnjak, debeljak) se ugotavlja z vzorčenjem.

(2) Škoda se ocenjuje po stopnjah poškodovanosti, od katerih je odvisen tudi zmanjšan vrednostni donos gozda.

(3) Podrobnejša merila za ocenjevanje škode v gozdovih zaradi nesreč predpiše minister, pristojen za gozdarstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

(4) Škodo na gozdovih praviloma ocenjuje Zavod za gozdove Slovenije.

4.1.3 *Kmetijska zemljišča*

23. člen

Škoda na kmetijskem zemljišču se oceni v višini vrednosti del, potrebnih za vzpostavitev kmetijskega zemljišča v stanje pred nesrečo. Za uničeno kmetijsko zemljišče se oceni zemljišče, na katerem ni smotrno izvajati del za vzpostavitev v stanje pred nesrečo in ga ni več mogoče uporabljati za kmetijsko dejavnost. Ceno kmetijskega zemljišča se določi na podlagi povprečnih cen kmetijskih zemljišč v regiji.

24. člen

Škoda na namakalnem ali melioracijskem sistemu se oceni na podlagi površine oziroma števila poškodovanih ali uničenih sistemov.

4.1.4 *Zemljišča za gradnjo*

25. člen

(1) Zemljišča za gradnjo so zazidana in nezazidana. Nezazidano zemljišče za gradnjo je zemljišče, predvideno s prostorskimi akti za zazidavo.

(2) Izboljšave na zemljiščih za gradnjo obsegajo zunanja ureditvena dela na gradbeni parceli, in sicer:

- posestne ograje vseh vrst;
- ureditev površin z dostopi, rampami in stopnicami;
- višinsko stabilizacijo zemljišča s škarpami, terasami, zidovi ali opornimi zidovi;
- odvajanje meteornih in zalednih voda, drenaže;
- urejen vrt, parkovno in travnato ureditev ter sadna in hortikultura drevesa;
- dostope in objekte, za katere ni potrebno gradbeno dovoljenje.

(3) Zunanja ureditvena dela so lahko:

- skromne izvedbe brez posestne ograje le z vrtom in dostopom;
- srednje izvedbe s posestno ograjo v lažji izvedbi (mreža, les), vrtom, trato in robniki;
- boljše izvedbe z masivno posestno ograjo, vrtom, trato in robniki.

(4) Zunanja ureditvena dela iz prejšnjega odstavka se glede na izvedbo lahko oceni s faktorjem od 0,90 do 1,10.

26. člen

(1) Škoda na zemljišču za gradnjo se oceni po obrazcu iz 10. ali 11. člena te uredbe.

(2) Škoda na ograjah in zunanjih ureditvenih delih se oceni s smiselno uporabo cenovnih osnov, določenih s to uredbo za stavbe in oceno delne škode na stavbah.

4.2 Objekti

4.2.1 Stavbe

27. člen

Vrednost stavb pred nesrečo se določi na podlagi:

1. neto uporabne tlorisne površine stavbe, določene s SIST ISO 9836;
2. gradbene cene za m²;
3. obrabljenosti stavbe (amortizacija);
4. uporabe regijskega faktorja, ki se določi glede na gradbeno ceno za določeno vrsto stavbe;
5. dodatka ali odbitka za izvedbo del.

28. člen

(1) Pri oceni škode na stavbah v gradnji se upoštevajo naslednje gradbene faze:

- preddela, ureditev gradbišča in postavitve začasnih objektov, naprav in opreme;
- prva, izkop gradbene jame, vgraditev podložnega betona, izdelava zidanih, betonskih ali armirano betonskih temeljev ali temeljne plošče;
- druga, pri kateri je zgrajena kletna plošča pri stavbah, ki so podkletene, pri nepodkletenih stavbah te gradbene faze ni;

- tretja, pri kateri so izvedena groba gradbena dela v vseh etažah, podstrešju in strehi, izdelana stopnišča, stropovi, postavljene strešne konstrukcije oziroma zaključena ravna streha in pozidava dimnikov;
- četrta, pri kateri so izvedene predelne stene, betonski tlaki, izolacije, notranji in zunanji ometi, groba inštalacija, obloge sten in tal, ki zahtevajo mokre postopke, tlaki, masivna stopnišča, vgraditev vrat in oken;
- peta, pri kateri so izvedena vsa zaključna gradbena dela, do dovršitve stavbe z vzdano vgrajeno opremo in vsemi instalacijami.

(2) Pri stanovanjskih in stanovanjsko poslovnih stavbah se praviloma upošteva, da zaključena tretja gradbena faza obsega 47 odstotkov, četrta gradbena faza 84 odstotkov in peta gradbena faza 100 odstotkov povprečne cene stavbe.

(3) Udeležba posameznih del pri stanovanjskih in poslovno stanovanjskih stavbah v povprečni gradbeni ceni znaša praviloma:

- gradbena dela 54 odstotkov;
- obrtniška dela 27 odstotkov;
- inštalacijska dela 19 odstotkov.

29. člen

(1) Po kvaliteti gradnje so stavbe:

- skromne izvedbe (slabša gradbena in finalna izvedba);
- standardne izvedbe (običajne gradbene in finalne izvedbe);
- nadstandardne izvedbe (arhitektonsko razgibani s kvalitetno finalno ureditvijo).

(2) Izvedba iz prejšnjega odstavka se praviloma oceni s faktorjem od 0,90 do 1,10.

30. člen

(1) Pri oceni škode na stavbah se upošteva dejanska vrednost stavbe pred nesrečo, z upoštevanjem obrabe zaradi starosti ter investicijskih vlaganj v konstrukcijske ali druge bistvene dele stavbe.

(2) Vrednost stavbe zaradi obrabe se ugotovi z določitvijo verjetne življenjske dobe (v nadaljnjem besedilu: N) in dejanske starosti stavbe (v nadaljnjem besedilu: n), iz tabel I in II v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Če neodpisane vrednosti stavbe ni mogoče ugotoviti iz tabele I, se izračuna po obrazcu

$$O_n = 100 - (70 \times n/N \times (n + N) / 2N)$$

oziroma pri tabeli II po obrazcu

$$O_n = 100 - (70 \times n/N)$$

pri čemer je

O_n = neamortizirana vrednost stavbe izražena v odstotkih.

31. člen

(1) Če je stavba starejša od njene verjetne življenjske dobe (n je večji od N), se upošteva pri izračunu njene neodpisane vrednosti:

- prenavljanje stavbe;
- absolutno življenjsko dobo (A).

(2) Če so v stavbi obnovljeni tlaki, inštalacije, zamenjana okna, fasada in podobna dela, se dejanska starost objekta lahko zmanjša do 20 odstotkov. Dejanska starost stavbe se lahko zmanjša največ do 40 odstotkov, če so bili izvršeni posegi v konstrukcijo (zamenjani leseni stropovi z betonskimi), prezidave in podobna dela. V tem primeru se za vrednost investicijskih posegov poveča tudi vrednost stavbe.

(3) Neamortizirana vrednost stavbe, ki je starejša od verjetne življenjske dobe, se izračuna po obrazcu

$$O_n = (0,70 + 0,30 \times n - N / A - N) \times 100.$$

32. člen

(1) Za izračun vrednosti stavbe pred nesrečo je osnova skupna neto uporabna tlorisna površina, ki se ugotovi v skladu s standardom SIST ISO 9836 na podlagi dejanskih izmer. Pri tem je treba prostore razvrstiti po naslednjih skupinah:

- A. – prostori, ki so z vseh strani zaprti do polne višine in so v celoti pokriti (sobe, kuhinje, pisarne in podobno);
- B. – prostori, ki niso zaprti z vseh strani do polne višine, so pa pokriti (lože, pokrite terase, nadstreški) in prostori, ki so pod ravnijo zemljišča (kleti);
- C. – prostori, ki niso pokriti (odprti balkoni, nepokrite terase, vključno s pohodnimi podstrešji) z elementi (parapeti, venci, ograje).

(2) Pri izračunu vrednosti stavbe se upošteva povprečna cena za m^2 površine in sicer:

- za prostore pod A 100 odstotkov vrednosti za m^2 ;
- za prostore pod B 50 odstotkov vrednosti za m^2 ;
- za prostore pod C 25 odstotkov vrednosti za m^2 .

(3) Ne glede na prejšnja odstavka se povprečna cena za m^2 površine pri mansardnem in kletnem stanovanju v blokovni gradnji zmanjša za 10 odstotkov vrednosti.

33. člen

(1) Za ocenjevanje vrednosti stavb pred nesrečo in izračun škode na njih, se stavbe razvršča v naslednje tipične skupine:

- prva, stanovanja in stanovanjske stavbe v blokovni zasnovi (gradnji);
- druga, poslovne stavbe, javne zgradbe, lokali in poslovni prostori;
- tretja, gostinske turistične stavbe;
- četrta, stanovanjske stavbe;
- peta, počitniške hiše;
- šesta, kmečke stavbe;
- sedma, stavbe za motorna vozila in stroje (garaže);
- osma, športne stavbe;
- deveta, obrtne in industrijske stavbe;
- deseta, razne stavbe.

(2) Uprava za razvrščanje stavb iz prejšnjega odstavka določi priročnik za ocenjevanje vrednosti stavb pred nastankom škode, ki praviloma obsega:

- razvrstitev v skupino in opis posamezne stavbe (lahko tudi slika);
- podatke o verjetni življenjski dobi;
- podatke o absolutni življenjski dobi;
- podatek o vrednosti za m² površine (Vn).

(3) Povprečna gradbena cena na m² koristne površine ter korekcijski faktorji, s katerimi se upošteva razlike teh cen po regijah za objekte iz prvega odstavka tega člena, so objavljeni v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe. Uprava na podlagi podatkov statističnih raziskav, zbornic in drugih organizacij objavi spremembe povprečnih gradbenih cen za m² koristne površine stavb iz prejšnjega odstavka, če so izpolnjeni pogoji, določeni s to uredbo za spremembo cenovnih osnov.

(4) Spremembe cen iz prejšnjega odstavka uprava praviloma objavi v začetku leta na svoji spletni strani.

34. člen

(1) Škoda na stavbah po nesrečah se izračuna po obrazcu

$$\text{ŠK} = V_o \times \text{SP.}$$

(2) Vrednost stavbe pred nastankom škode se izračuna po obrazcu

$$V_o = V_n \times F \times O_n \times B \times R,$$

pri čemer je

Vn = skupna vrednost vseh površin objekta, izračunana po 32. členu te uredbe,

F = faza dograjenosti stavbe v odstotkih, izražena s faktorjem do 1,00,

B = faktor za izvedbo iz 29. člena te uredbe,

R = regijski faktor iz prejšnjega člena.

4.2.1 Delna škoda na stavbah

35. člen

(1) Delna škoda na stavbah obsega stroške vzpostavitve stavbe v stanje pred nesrečo, brez stroškov izboljšav.

(2) Delna škoda na stavbi se oceni na podlagi oglada in z uporabo izhodiščnih povprečnih cen, ki jih objavi uprava po skupinah del, določenih v prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe. Izhodiščne povprečne cene se smiselno uporabljajo tudi za oceno delnih škod pri gradbenih inženirskih objektih oziroma na premičninah. Spremembe povprečnih cen uprava objavi praviloma v začetku leta, če so izpolnjeni pogoji, določeni s to uredbo za spremembe cenovnih osnov.

(3) Izhodiščne povprečne cene iz prejšnjega odstavka vključujejo:

- povprečno nabavno vrednost osnovnih materialov;
- stroške transporta do 20 km;
- povprečne kalkulativne vrednosti dela.

(4) Pri obnovljenih delih stavbe se upošteva amortizacija, razen če gre za dela manjšega obsega.

4.2.2 Gradbeni inženirski objekti

4.2.2.1 Objekti transportne infrastrukture (ceste, železnice in drugo)

36. člen

(1) Škoda na objektih transportne infrastrukture obsega stroške vzpostavitve stanja prevoznosti pred nesrečo, brez stroškov izboljšav.

(2) Škoda na objektih transportne infrastrukture se oceni na podlagi ogleda in z uporabo obrazca iz 10. ali 11. člena te uredbe.

(3) Škoda na mostovih in nadvozih se oceni na način določen s to uredbo za stavbe.

(4) Škoda na cestah se oceni po skupinah del in povprečnih cenah, ki jih uprava objavi na svoji spletni strani.

(5) Spremembe povprečnih cen iz prejšnjega odstavka praviloma objavi uprava v začetku leta, če so izpolnjeni pogoji, določeni s to uredbo za spremembe cenovnih osnov.

37. člen

Pri oceni škode pri objektih transportne infrastrukture se upoštevajo naslednje prostornine težnostnih (opornih) zidov na meter dolžine:

Koristna višina m	Prostornina/m ³ m ³ /m
1,0	1,09
1,5	1,75
2,0	2,48
2,5	3,52
3,0	4,83
3,5	6,43
4,0	8,98
4,5	10,93
5,0	13,28
5,5	16,72
6,0	19,38
6,5	22,37
7,0	26,98

4.2.2.2 Distribucijski cevovodi za vodo in odpadno vodo

38. člen

(1) Škoda na distribucijskih cevovodih za vodo in odpadno vodo obsega stroške vzpostavitve omrežja v stanje pred škodnim dogodkom brez stroškov izboljšav.

(2) Škoda na objektu, ki je sestavni del distribucijskih cevovodov, se oceni na način, določen s to uredbo za stavbe. Škodo na primarnem in sekundarnem komunalnem omrežju se oceni na podlagi ogleda in z uporabo obrazca iz 10. ali 11. člena te uredbe.

(3) Škoda se oceni z uporabo izhodiščnih povprečnih cen za izgradnjo vodovodnih ali kanalizacijskih vodov ali skupin del za izvedbo javne kanalizacije, ki jih uprava objavi na svoji spletni strani.

(4) Spremembe cen iz prejšnjega odstavka praviloma objavi uprava na začetku leta, če so izpolnjeni pogoji, določeni s to uredbo za spremembe cenovnih osnov.

4.2.2.3 Vodni objekti in drugo

39. člen

(1) Škoda na vodnih objektih, regulacijah in podobnih ureditvah obsega stroške za vzpostavitev vodnega režima pred nesrečo brez stroškov izboljšav ter oceno stroškov za odpravo posledic škodljivega delovanja voda na ogroženih območjih v skladu s predpisi o vodah.

(2) Pri zemeljskih plazovih vzpostavitev prejšnjega stanja obsega stroške del za vzpostavitev ponovnega ravnovesja hribinskih mas.

40. člen

(1) Škoda na vodotokih obsega škodo na vzdolžnih objektih, prečnih objektih ter erozijskih površinah in naplavinah.

(2) Vzdolžni objekti so obrežni zidovi, kamnite zložbe, nizke in visoke poplete.

(3) Prečni objekti so pragovi jezbece, pregrade in drče iz kamna, betona, kašt, lesenih kašt, žičnih košar ali lesa.

(4) Utrjevanje erozijskih površin in naplavin obsega izdelavo teras, gradon, živih ščetk, popletov, težkih in lahkih mrež, zatravitev, pogozditev, izkop, premete, prevoz in razgrinjanje naplavin. Pri tem se upošteva prerazporeditve hribinskih mas, ureditve površinskega in globinskega odvodnjavanja ter izgradnjo opornih zidov.

40.a člen

(1) Škoda, ki jo povzroči zemeljski plaz obsega:

- škodo na stavbah, gradbenih inženirskih objektih, zemljiščih in drugem premoženju na vplivnem območju zemeljskega plazu;
- oceno stroškov nujnih stabilizacijskih del za vzpostavitev ponovnega ravnovesja hribinskih mas.

(2) Nujna stabilizacijska dela iz prejšnjega odstavka obsegajo dela za izvedbo nujnih gradbenih inženirskih objektov državnega pomena.

41. člen

- (1) Pri izračunu škode se upoštevajo:
- višine nad niveleto 0,50, 1,00, 2,00, 3,00 in 4,00 m;
 - globina temeljenja je enotna in znaša 1,00 m;
 - prevoz se računa na razdalje 0,5 km, 1 km, 4 km in več.
- (2) Pri oceni škode se upošteva tudi težavnost dostopa in izvedbe del s faktorjem:
- običajna dostopnost 1,00;
 - težja dostopnost (posebna mehanizacija) 1,30;
 - izjemno težavno delo (samo ročno delo, helikopter) 1,50.
- (3) Škoda na vodotokih, regulacijah in drugih ureditvah se oceni na podlagi cen, predpisanih za obračunavanje del v javni službi pri urejanju voda.
- (4) Če cene iz prejšnjega odstavka niso predpisane, povprečne cene pri urejanju vode objavi uprava.

4.2.2.4 Elektroenergetski vodi in telekomunikacijsko omrežje

42. člen

- (1) Škoda na elektroenergetskih vodih obsega stroške vzpostavitve vodov v stanje kot je bilo pred nesrečo, brez stroškov izboljšav.
- (2) Škoda na objektih, ki so sestavni del elektroenergetskih vodov (stavbe in drugo), se oceni na način predpisan s to uredbo za stavbe.
- (3) Škoda na elektroenergetskih vodih se oceni po skupinah del z upoštevanjem poškodovanosti in povprečnih cen, ki jih uprava objavi na svoji spletni strani.
- (4) Uprava praviloma objavi spremembe povprečnih cen iz prejšnjega odstavka v začetku leta, če so izpolnjeni pogoji določeni s to uredbo za spremembe cenovnih osnov.

4.3 Osnovna in obratna sredstva

4.3.1 Osnovna in obratna sredstva – premičnine in zaloge

43. člen

- (1) Škoda na premičninah zaradi nesreče se oceni na enega od načinov iz 9. člena te uredbe.
- (2) Škoda na premičninah se oceni na podlagi nabavne cene z upoštevanjem obrabe zaradi starosti. Obraba zaradi starosti se oceni na podlagi življenjske dobe poškodovane stvari, ki jo določi proizvajalec ali se izračuna po obrazcu

$$O_n = 100 - (n/N \times 100).$$

- (3) Neodpisana vrednost premičnin zlasti gospodarske opreme in strojev je razvidna iz priloge 4, ki je sestavni del te uredbe.

(4) Škoda na zalogah materiala, nedokončane proizvodnje, proizvodov in trgovskega blaga se oceni na podlagi predloženih računovodskih listin (dobavnica, račun idr.), ki dokazujejo njihov obstoj ob nesreči, na način iz 1. točke prvega odstavka 9. člena te uredbe.

(5) Škoda na zalogah materiala in trgovskega blaga se določi na podlagi razlike med nabavno vrednostjo in dejansko vrednostjo po nesreči z upoštevanjem zmanjšanja ali povečanja vrednosti teh zalog ob nesreči zaradi sprememb tržnih cen. Škoda na zalogah nedokončane proizvodnje in proizvodov se določi na podlagi razlike med lastno ceno in dejansko vrednostjo po nesreči z upoštevanjem zmanjšanja ali povečanja ob nesreči zaradi sprememb tržnih cen.

44. člen

(1) Škoda se v kmetijstvu ocenjuje na:

- kmetijskih zemljiščih;
- kmetijskih stavbah, strojih, opremi;
- kmetijskih pridelkih;
- večletnih nasadih;
- živalih, divjadi, perutnini in ribah.

(2) Škoda na kmetijskih stavbah se ocenjuje po merilih in kriterijih, določenih s to uredbo za stavbe, škoda na kmetijskih strojih in opremi pa po merilih in kriterijih, določenih za osnovna sredstva.

(3) Škoda na živalih, perutnini in ribah se ocenjuje po merilih in kriterijih za osnovna sredstva, če gre za plemenske živali, oziroma po merilih in kriterijih za obratna sredstva, če gre za pitovne živali. Škoda na živalih, perutnini in ribah se ocenjuje na podlagi njene tržne vrednosti.

(4) Pri plemenskih živalih se od škode odšteva klavna vrednost oziroma vrednost uporabnih delov živali. Izguba dohodka se upošteva do normalne plodnosti plemenskih živali.

(5) Škoda na prostoživeči divjadi in ribah v odprtih vodah, se ocenjuje po poprečnih tržnih cenah brez upoštevanja izgubljenega dohodka in le v primerih, ko je možna in smotrna vrnitev v stanje pred nesrečo.

4.3.2 Tekoča kmetijska proizvodnja

4.3.2.1 Kmetijski pridelki

45. člen

(1) Škoda na kmetijskih pridelkih, ki jo povzročijo neugodne vremenske razmere, se ocenjuje na kmetijskih pridelkih, določenih v prilogi 5, ki je sestavni del te uredbe, če je uničene čez 30 odstotkov običajne letne kmetijske proizvodnje kmetijskega pridelka na posameznem kmetijskem gospodarstvu.

(2) Uprava preko regijskih komisij za ocenjevanje škode določi na podlagi meteorološkega poročila Agencije Republike Slovenije za okolje vrsto nesreče, vrsto kmetijske rastline ali pridelka, čas in geografsko območje nastanka neugodnih vremenskih razmer, zaradi katerih obstaja možnost, da bo škoda ocenjena pred pravilom ogroženega

kmetijskega pridelka preseгла 30 odstotkov običajne letne kmetijske proizvodnje. Geografsko območje, ki so ga prizadele neugodne vremenske razmere, se določi na podlagi meteorološkega poročila, ogleda prizadetega območja, ugotovitve katere vrste kmetijskih pridelkov so bile poškodovane, ter predhodne ocene škode na posameznih vrstah kmetijskih pridelkov. Neposredna škoda oziroma odstotek uničenja običajne letne kmetijske proizvodnje v skladu s prvim odstavkom tega člena se začne ocenjevati praviloma 14 dni pred začetkom spravila pridelka in zaključi praviloma v enem mesecu po spravilu.

(3) Če je zaradi neugodnih vremenskih razmer določen kmetijski pridelek uničen v celoti, se lahko končna cenitev opravi takoj po nesreči. Če je uničen posevek v začetni fazi rasti in je v isti vegetacijski dobi še možno pričakovati pridelek, je škoda enaka stroškom nove setve in se ocenjuje, če je dosežena višina, določena v prvem odstavku tega člena. Šteje se, da je nova setev po 31. 5. v letu možna le za strniščne posevke.

(4) Običajno letno kmetijsko proizvodnjo za kmetijske pridelke iz prvega odstavka tega člena ugotavlja Statistični urad Republike Slovenije na podlagi povprečnih pridelkov po cenilnih okoliših, pri čemer se upošteva triletno povprečje pridelka pred nastankom škode zaradi neugodnih vremenskih razmer ali triletno povprečje v zadnjih petih letih pred nastankom škode, pri čemer se ne upoštevajo podatki za leto z največjim pridelkom in za leto z najnižjim pridelkom. Podatke o povprečni letni kmetijski proizvodnji sporoča po cenilnih okoliših Statistični urad Republike Slovenije upravi najkasneje v aprilu za preteklo leto in uprava jih objavi na svoji spletni strani.

(5) Škoda v kmetijski proizvodnji ali na gospodarskih objektih kmetijskih gospodarstev, ki jo povzročijo neugodne vremenske razmere oziroma množičen izbruh rastlinskih škodljivih organizmov oziroma živalskih bolezni, se ne ocenjuje, če je za določeno vrsto neugodnih vremenskih razmer, izbruh rastlinskih škodljivih organizmov ter živalskih bolezni možno pridobiti državno pomoč v obliki sofinanciranja zavarovalne premije. Škoda se oceni le v primeru, če so jo povzročile neugodne vremenske razmere, zoper katere ni mogoče pridobiti državne pomoči v obliki sofinanciranja zavarovalnih premij, in je bila nato povečana zaradi neugodnih vremenskih razmer, za katere pa je možno pridobiti državno pomoč v obliki sofinanciranja zavarovalnih premij, pri čemer se poskuša razmejiti škodo med obema vrstama neugodnih vremenskih razmer.

(6) Uprava na svoji spletni strani najkasneje v aprilu za tekoče leto objavi tudi podatke o cenah pridelkov iz prvega odstavka tega člena, na katerih se ocenjuje škoda, če je zaradi neugodnih vremenskih razmer uničenih nad 30 odstotkov običajne letne proizvodnje na posameznem pridelku posameznega gospodarstva. Pri izračunu dejanske škode na kmetijskih pridelkih se poleg dejanske letne proizvodnje kmetijskega pridelka upoštevajo povprečne tržne cene poškodovanih kmetijskih pridelkov v letu nastanka škode po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije oziroma pristojne kmetijske službe, če teh podatkov ne spremlja Statistični urad Republike Slovenije. Za kmetijske pridelke, za katere Statistični urad Republike Slovenije ne spremlja običajne letne kmetijske proizvodnje oziroma dejanske proizvodnje kmetijskega pridelka v letu nastanka škode, pridobi uprava te podatke od kmetijske svetovalne službe in njihovo ustreznost lahko preveri tudi na podlagi mnenja strokovnih organizacij.

(7) V primeru, če uprava ugotovi, da se podatki o povprečni letni proizvodnji po posameznih pridelkih v dveh sosednjih cenilnih območjih razlikujejo preveč, pa zato ni vzrok različna pedološka sestava tal, razlike v kmetijski tehnologiji in obdelavi oziroma v drugih dejstvih, lahko imenuje strokovno skupino, v kateri morajo biti tudi po en predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice, Kmetijske svetovalne službe, Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Statističnega urada Republike Slovenije, ki preveri utemeljenost razlik v letni kmetijski proizvodnji.

(8) Skupna škoda na kmetijskih pridelkih po tem členu se za območje celotne države ocenjuje enkrat letno, pri čemer se roki za ocenjevanje škode zaključijo po pravilu zadnjih kmetijskih pridelkov, ki so bili poškodovani.

4.3.2.2 Ocena škode zaradi pozebe, suše in toče (črtan)

46. člen

Pri ocenjevanju škode zaradi neugodnih vremenskih razmer se lahko uporabljajo zlasti naslednji podatki iz javnih evidenc:

- podatki zemljiškega katastra,
- podatki registra prostorskih enot,
- podatki registra kmetijskih gospodarstev,
- podatki registra pridelovalcev kmetijskih pridelkov,
- evidence o kmetijskih subvencijah,
- podatki centralnih registrov za posamezne vrste živali,
- podatki centralnega registra zemljišč, objektov in sadovnjakov.

47. člen (črtan)

48. člen (črtan)

49. člen

(1) Škoda zaradi neugodnih vremenskih razmer se oceni po posameznem kmetijskem gospodarstvu le, če skupna površina prizadetih kmetijskih zemljišč, ki jih uporablja gospodarstvo, dosega ali presega 1 ha primerljivih kmetijskih površin.

(2) Za 1 ha primerljivih kmetijskih površin iz prejšnjega odstavka se šteje:

- 1 ha njiv ali vrtov ali
- 2 ha travnikov ali ekstenzivnih sadovnjakov ali
- 4 ha pašnikov ali
- 0,25 ha plantažnih sadovnjakov, vinogradov ali hmeljišč ali
- 0,2 ha drevesnic, trsnic in matičnih hmeljišč ali
- 8 ha gozdov ali
- 5 ha gozdnih plantaž ali
- 6 ha barjanskih travnikov ali drugih površin.

50. člen

Škoda zaradi neugodnih vremenskih razmer se oceni po obrazcu

$$\text{ŠK} = P \times \text{PGC} \times \text{KP} \times \text{SP},$$

pri čemer je

P = pričakovan hektarski donos v kg/ha,

PGC = povprečna odkupna cena pridelka,

KP = prizadeta kmetijska površina v ha.

4.3.2.3 Večletni nasadi

51. člen

(1) Škoda na večletnih nasadih se ocenjuje po veljavnem katalogu kalkulacij v kmetijstvu Kmetijsko gozdarske zbornice, če to ni v nasprotju s to uredbo.

- (2) Pri ocenjevanju škode na večletnih nasadih se ocenjuje:
- škoda na poškodovanih ali uničenih večletnih nasadih;
 - stroške za vzpostavitev večletnega nasada v stanje pred nesrečo;
 - izguba dohodka do normalne rodnosti, ki pa ne more biti več kot pet let od nesreče.

(3) Škoda na večletnih nasadih se ocenjuje kot škoda na osnovnih sredstvih. V primeru, ko je zaradi nesreče poškodovano tudi zemljišče, se škoda na zemljišču oceni posebej. Pri uničenju celotnega večletnega nasada se škoda oceni v višini stroškov za napravo novega nasada, pri čemer se upošteva tudi amortizacija. Večletni nasad, ki je že amortiziran, vendar je še v primerni rodnosti, se oceni do 30 odstotkov osnovne vrednosti.

(4) Vrednost uničenega večletnega nasada se ugotovi iz knjigovodskih evidenc in kataloga kalkulacij oziroma pri fizičnih osebah se oceni na podlagi vrste in vzgoje nasada, starosti nasada, sorte ter stopnje intenzivnosti. Ugotovi se površina nasada, število sadnih dreves oziroma trsov in njihova vrednost. Za poškodovane večletne nasade se oceni vrsta potrebnih sanacijskih del in stroškov za vzpostavitev v stanje pred nesrečo.

(5) Pri izgubi dohodka v večletnih nasadih se za nasade, za katere se v registrih pridelovalcev kmetijskih pridelkov vodijo tudi podatki o količinah letnega pridelka, kot pričakovani pridelek upošteva povprečen triletni hektarski donos, glede na v register prijavljene količine pridelka posameznega pridelovalca. Za nasade, za katere se v registrih ne vodi podatek o količini letnega pridelka, se upošteva povprečni triletni hektarski donos po zadnjih uradnih podatkih Statističnega urada Republike Slovenije ali pristojne kmetijske službe, če podatkov ne spremlja Statistični urad Republike Slovenije. Pri tem se ne upošteva hektarski donos v letu, ko je bil bistveno znižan zaradi naravne nesreče oziroma neugodnih vremenskih razmer. Izguba dohodka se upošteva, če je poškodovanost večletnega nasada nad 80 odstotkov.

(6) Škode se ocenjuje le na tistih večletnih nasadih, ki so vpisani v predpisan register oziroma razvid. Če za določeno vrsto večletnega nasada ni predpisan vpis v register ali razvid, se škoda oceni po tej uredbi, če so izpolnjeni pogoji iz 49. člena te uredbe.

4.4. Izpad prihodkov v gospodarstvu

51.a člen

(1) Ocena škode zaradi izpada prihodkov predstavlja nadomestilo povprečnih mesečnih vrednosti ustvarjene dodane vrednosti oškodovanca za obdobje, za katerega se pričakuje, da svojega poslovanja še ne bo mogel vrniti v stanje pred nesrečo (normalizacija poslovanja).

(2) Obdobje, v katerem se pričakuje izpad prihodkov, se določi ob upoštevanju potrebnega časa, da gospodarski subjekt usposobi ali nadomesti stroje, drugo opremo in zaloge.

- (3) Dodana vrednost se izračuna po naslednjem postopku:
- a) za gospodarske družbe in zadruga se dodana vrednost izračuna na podlagi podatkov iz izkaza poslovnega izida, katerega vsebina je opredeljena s Prilogo 2B Navodila o predložitvi letnih poročil in drugih podatkov gospodarskih družb, zadrug in samostojnih podjetnikov posameznikov (Uradni list RS, št. 7/08), po naslednjem obrazcu:

$$DV = KDP - STR - DPO,$$

pri čemer je
DV = dodana vrednost,
KDP = kosmati donos iz poslovanja (AOP oznaka iz priloge 2B: 126),
STR = stroški blaga, material in storitev (AOP oznaka iz priloge 2B: 128).
DPO = drugi poslovni odhodki (AOP oznaka iz priloge 2B: 148);

- b) za samostojne podjetnike posameznike in druge posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost in:
- b1) davčno osnovo ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, se dodana vrednost izračuna na podlagi podatkov iz izkaza poslovnega izida, katerega vsebina je opredeljena s Prilogo 6B Navodila o predložitvi letnih poročil in drugih podatkov gospodarskih družb, zadrug in samostojnih podjetnikov posameznikov, po naslednjem obrazcu:

$$DV = \check{C}PP + PVZ + ULP + DPP - ZVZ - STR - OS,$$

pri čemer je
DV = dodana vrednost,
ČPP = čisti prihodki od prodaje (AOP oznaka iz priloge 6B: 050),
PVZ = povečanje vrednosti zalog (AOP oznaka iz priloge 6B: 054),
ULP = usredstveni lastni proizvodi in storitve (AOP oznaka iz priloge 6B: 056),
DPP = drugi poslovni prihodki (AOP oznaka iz priloge 6B: 057),
ZVZ = zmanjšanje vrednosti zalog (AOP oznaka iz priloge 6B: 055),
STR = stroški blaga, material in storitev (AOP oznaka iz priloge 6B: 060),
OS = ostali stroški (AOP oznaka iz priloge 6B: 075);

- b2) davčno osnovo ugotavljajo z upoštevanjem normiranih odhodkov, se kot dodana vrednost šteje davčna osnova, izračunana na podlagi prihodkov, zmanjšanih za priznane normirane odhodke (25 oziroma 70 odstotkov).

Dohodki, ki so jih upravičenci prejeli od oseb, ki se štejejo za plačnike davka v Republiki Sloveniji, se ugotovijo iz priloženih računov.

Dohodki, doseženi pri osebah, ki se ne štejejo za plačnike davka v Republiki Sloveniji, se ugotovijo iz obrazcev, katerega vsebina je opredeljena s Prilogo 3 Pravilnika o obrazcih za napovedi za odmero akontacije dohodnine in o obrazcih za napovedi za odmero dohodnine od dohodka iz kapitala (Uradni list RS, št. 138/06);

- c) za zavode (pravne osebe zasebnega prava) se dodana vrednost izračuna na podlagi podatkov iz izkaza prihodkov in odhodkov, katerega vsebina je opredeljena s Prilogo 3

Navodila o predložitvi letnih poročil nepridobitnih organizacij – pravnih oseb zasebnega prava (Uradni list RS, št. 7/08), po naslednjem obrazcu:

$$DV = PP - STR - DS,$$

pri čemer je
DV = dodana vrednost,
PP = prihodki od poslovanja (AOP oznaka iz priloge 3: 080),
STR = stroški blaga, material in storitev (AOP oznaka iz priloge 3: 093),
DS = drugi stroški (AOP oznaka iz priloge 3: 105).

(4) Škoda zaradi izpada prihodkov pri posameznem oškodovancu se izračuna tako, da se na podlagi podatkov iz izkaza poslovnega izida oziroma drugega v tem členu navedenega obrazca ali drugega dokazila za obdobje zadnjih dvanajstih mesecev pred nesrečo izračuna mesečno povprečje dodane vrednosti in nato pomnoži s številom mesecev izpada iz drugega odstavka tega člena.

(5) V primeru, da je oškodovanec na trgu posloval manj kot dvanajst mesecev pred nesrečo, se škoda zaradi izpada prihodkov pri posameznem oškodovancu izračuna tako, da se na podlagi podatkov iz izkaza poslovnega izida oziroma drugega, v tem členu navedenega obrazca ali drugega dokazila za obdobje poslovanja oškodovanca izračuna mesečno povprečje dodane vrednosti in nato pomnoži s številom mesecev izpada iz drugega odstavka tega člena.

5. POSTOPEK OCENJEVANJA ŠKODE

52. člen (črtan)

53. člen

(1) Ocenjevanje škode in preverbo ocen škode po tej metodologiji izvajajo komisije lokalnih skupnosti, regijske in državna komisija za ocenjevanje škode po postopku in na način, določen z Zakonom o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Pri potresih, poplavah, zemeljskih plazovih in drugih nesrečah, pri katerih je treba ugotoviti poškodovanost objektov oziroma druge posledice v skladu z 8. členom te uredbe, uprava poleg cenilcev določi tudi strokovnjake, ki ugotovijo posledice nesreče.

(3) Uprava strokovnjakom iz prejšnjega odstavka določi naloge in način njihovega dela.

54. člen

(1) Ocenjevanje škode se začne na podlagi sklepa uprave pod pogoji, določenimi z zakonom.

(2) Če se škoda ocenuje v kmetijstvu, uprava pred začetkom ocenjevanja zahteva potrebne podatke o oškodovancih in drugih dejstvih pomembnih za oceno škode od Agencije Republike Slovenije za kmetijske trge iz javnih evidenc določenih v 46. členu te uredbe.

Uprava pred začetkom ocenjevanja škode lahko zahteva podatke potrebne za oceno škode od drugih pristojnih državnih organov.

(3) Pri nesrečah, ki so manjšega obsega, škodo oceni pristojna regijska komisija za oceno škode ob naravnih in drugih nesrečah. Škodo, ki ne presega 100.000 EUR, ocenijo praviloma vodje intervencij, v skladu s predpisi o organizaciji in delovanju sistema opazovanja, obveščanja in alarmiranja.

(4) Način dela regijskih in državne komisije za oceno škode ob naravnih in drugih nesrečah ureja uprava.

55. člen

(1) Vsaka škoda mora biti dokazana z ustreznimi listinami, ki jih preskrbi in predloži oškodovanec, izpolni pa komisija za oceno škode ali pooblaščen cenilec. Dokumentiranje škode se izvede na obrazcih 1 do 8, ki so sestavni del te uredbe. Komisija za oceno škode ali cenilec morata s podpisom potrditi cenitev škode, zapisnik o ogledu oziroma podatke, na podlagi katerih se bo škoda ocenila. Oškodovanec s podpisom potrdi, da je bil seznanjen s ceno škode, zapisnikom o ogledu oziroma podatki na podlagi katerih se bo škoda ocenila. Uprava po potrebi lahko obrazce določene s tem členom dopolni.

(2) Na podlagi ogleda in zbrane dokumentacije se ugotavljajo tudi kriteriji, ki se uporabljajo pri presoji. Pri ogledu je potrebno identificirati kraj in poškodovano stvar, izdelati zapisnik, ki obsega po potrebi vsebuje fotografije zatečenega stanja, skice in izmere, opis poškodb, izmerjene ali ocenjene količine, stopnjo obrabe in dokumentacijo o stanju poškodovane stvari pred škodnim dogodkom.

(3) Oškodovanec lahko ne glede na prvi odstavek tega člena v šestih mesecih po izvršeni ceno škode zahteva ponovno cenitev škode, ki je ob prvi ceno ni bilo mogoče v celoti ugotoviti glede na vrsto poškodb (ob potresu poškodovane nosilne stene, pa so vidne le razpoke in podobno), oškodovanec pa je škodo prijavil oziroma storil vse, da bi bila škoda ocenjena.

(4) Ponovne ceno škode pri posameznem oškodovancu ali skupini oškodovancev, ne glede na razlog, ni mogoče uveljavljati po preteku šestih mesecev od dneva, ko je škodo, ki jo povzročila določena naravna nesreča, potrdila Vlada Republike Slovenije. Ponovno oceno škode pri posameznem oškodovancu lahko zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka izjemoma zahteva ministrstvo, ki skrbi za izvajanje programa odprave posledic škode, vendar najkasneje v enem letu od sprejema programa odprave posledic škode in ob pogoju, da je škodo še mogoče oceniti.

56. člen

Če se škoda ugotavlja v gospodarskih družbah, zavodih in drugih organizacijah, se škoda ocenjuje po sedežu gospodarske družbe, zavoda in druge organizacije. Če posluje gospodarska družba, zavod in druga organizacija na območju več lokalnih skupnosti, pa ni v državni lasti, se škoda oceni in izkaže za vsako lokalno skupnost posebej.

57. člen

(1) Če je oškodovana lokalna skupnost, mora dokazila o škodi v primeru nesreče zbrati oziroma škodo oceniti, njena pristojna komisija, če uprava ne odloči, da bo škodo

ocenila regijska komisija ob pomoči pooblaščenih cenilcev. Oceno škode mora predložiti v pregled in potrditev regijski komisiji za oceno škode ob naravnih in drugih nesrečah.

(2) Regijska komisija lahko zahteva dopolnitev ocene in dokazil, preveri realnost ocene neposredno ali s pomočjo cenilcev, upoštevanje podatkovnih osnov, meril, kriterijev in cenovnih osnov določenih s to uredbo, stanje poškodovane stvari in opravi druge aktivnosti, s katerimi ugotovi realnost ocene škode.

(3) Regijska komisija po potrditvi ocene škode oceno pošlje državni komisiji za oceno škode ob naravnih in drugih nesrečah.

58. člen

(1) V primeru, če je oškodovanec država in je poškodovana stvar v državni lasti, skupno oceno škode v posamezni dejavnosti izvede pristojno ministrstvo ali pooblaščen javni zavod, oziroma gospodarska družba, ki javno službo opravlja na podlagi koncesije, in jo predloži v potrditev državni komisiji. Skupno oceno škode mora predhodno potrditi regijska komisija, na območju katere je škoda nastala.

(2) Državna komisija v sodelovanju z regijskimi komisijami in pooblaščenimi cenilci preveri oceno in njeno realnost ter ugotovi ali so bile upoštevane podatkovne osnove, merila, kriteriji in cenovne osnove, določene s to uredbo. Po potrditvi ocene jo predloži Vladi Republike Slovenije.

(3) Ocena škode iz prejšnjega in tega člena je dokončna, ko jo potrdi Vlada Republike Slovenije.

59. člen

(1) Ocena škode na ravni lokalne skupnosti, regije in države se izkazuje:

- po lastništvu poškodovane stvari;
- po škodnih skupinah;
- po dejavnostih v skladu s statistično klasifikacijo.

(2) Pri končni oceni škode državna komisija lahko v skladu z zakonom predlaga tudi ukrepe za zmanjšanje posledic oziroma odpravo škode, ki jo povzroči nesreča.

60. člen

Če regijska komisija v postopku pregledovanja in preverjanja oceni škode ugotovi, da cenilec ni ravnal v skladu s podatkovnimi osnovami, merili, kriteriji in cenovnimi osnovami, določenimi s to uredbo, mora predlagati upravi, da se cenilcu odvzame potrdilo o usposobljenosti.

61. člen

(1) Stroški delovanja regijskih in državnih komisij bremenijo upravo. O pokritju stroškov ocenjevanja škode pri večjih nesrečah, ki presegajo s proračunom zagotovljena sredstva uprave, odloča Vlada Republike Slovenije.

(2) Uprava zagotavlja administrativne in tehnične pogoje za delo regijskih in državne komisije ter pooblaščenih cenilcev, ki jih določi uprava.

(3) Uprava skrbi za hrambo podatkovnih osnov, dokazil in ocen škode zaradi naravnih in drugih nesreč na regijski in državni ravni ter za informacijsko obdelavo podatkov o škodah. Podatke o škodah posreduje tudi drugim državnim organom za njihove potrebe.

[Priloga 1: Tabela 1 – Industrijske stavbe; Tabela 2 – Stanovanjske, poslovne, kmetijske in druge stavbe](#)

[Priloga 2: Faktorji za izenačevanje povprečnih gradbenih cen po regijah, Povprečne gradbene cene po vrstah stavb](#)

[Priloga 3: Izhodiščne povprečne cene za ocenjevanje delnih škod na stavbah](#)

[Priloga 4: Življenjska doba in amortizacija premičnin](#)

[Priloga 5: Seznam kmetijskih pridelkov, na katerih se ocenjuje škoda](#)

Priloga 6: (črtana)

Priloga 7: (postane priloga 4)

Priloga 8: (črtana)

[Priloga 9: Obrazec 1: Ocena škode na kmetijskih zemljiščih in gozdovih, povzročene po naravni nesreči; Obrazec 2: Ocena škode v tekoči kmetijski proizvodnji na pridelkih, povzročene po naravni nesreči; Obrazec 3: Ocena škode na stavbah, povzročene po naravni nesreči; Obrazec 4: Ocena delne škode na stavbah, povzročene po naravni nesreči; Obrazec 5: Ocena škode na gradbenih inženirskih objektih \(transportna infrastruktura, distribucijski cevovodi, vodni objekti in drugo\), povzročene po naravni nesreči; Obrazec 6: Ocena škode na živalih, perutnini in ribah, povzročene po naravni nesreči; Obrazec 7: Zapisnik o ogledu in oceni škode na osnovnih in obratnih sredstvih - premičninah in zalogah, povzročene po naravni nesreči; Obrazec 8: Zapisnik o oceni izpada prihodka \(dodane vrednosti\) po naravni nesreči](#)

Uredba o metodologiji za ocenjevanje škode (Uradni list RS, št. [67/03](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»6. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

62. člen

Metodologija, določena s to uredbo, se lahko uporablja tudi za oceno škod ob naravnih in drugih nesrečah po predpisih o dohodnini, dokler ne bo sprejeta posebna metodologija.

63. člen

(1) Do sprejema meril za ocenjevanje škode v gozdovih iz 22. člena te uredbe se uporablja odredba o ugotavljanju obsega škode in zmanjšane donosa na gozdnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 59/94 in 65/94).

(2) Do določitve cen iz 41. člena te uredbe se uporabljajo cene določene z odlokom o cenah za obračunavanje del in nalog vodnogospodarske javne službe (Uradni list RS, št. 57/97, 38/99 in 20/02).

(3) Do določitve pričakovanega pridelka in povprečnih tržnih cen iz 47. člena te uredbe, se uporabljajo podatki o pridelkih in tržnih cenah, določenih z navodilom za vsebino in obliko vloge za dodelitev sredstev državne pomoči nosilcem kmetijskega gospodarstva, za določitev geografsko zaokroženih območij glede sposobnosti zadrževanja vode in primanjkljaja padavin in za izračun povprečne stopnje poškodovanosti kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 50/02).

64. člen

Postopki ocenjevanja škode zaradi nesreč, začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se nadaljujejo in opravijo v skladu s to uredbo, če s posebnim predpisom ni drugače določeno.

65. člen

Ta uredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o metodologiji za ocenjevanje škode (Uradni list RS, št. [79/04](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

17. člen

Priloga 8, seznam kultur, se nadomesti z novo prilogo 8, seznam kultur, in je sestavni del te uredbe.

V prilogi 9 se obrazci 2, 3 in 6 nadomestijo z novimi obrazci 2, 3 in 6 in so sestavni del te uredbe.

18. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Povprečne gradbene cene in korekcijski faktorji povprečnih gradbenih cen po regijah (Uradni list RS, št. [33/05](#)) vsebujejo naslednji končni določbi:

»II

S povprečnimi gradbenimi cenami in korekcijskimi faktorji, določenimi v I. točki, se nadomesti priloga 2 k Uredbi o metodologiji za ocenjevanje škode (Uradni list RS, št. 67/03 in 97/04).

Povprečne gradbene cene in korekcijski faktorji določeni v I. točki se začno uporabljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o metodologiji za ocenjevanje škode (Uradni list RS, št. [81/06](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

»5. člen

Priloga 2 Faktorji za izenačevanje povprečnih gradbenih cen po regijah, Povprečne gradbene cene po vrstah stavb, se nadomesti z novo Prilogo 2 Faktorji za izenačevanje povprečnih gradbenih cen po regijah, Povprečne gradbene cene po vrstah stavb in je sestavni del te uredbe.

V Prilogi 3 se doda za »Izhodiščne povprečne ocene za ocenjevanje delnih škod na stavbah, vrednosti kalkulatивно-izdelavnih ur« seznam »Kalkulativne osnove za obračun delovnega časa« in so sestavni del te uredbe.

Priloga 8 – Seznam kultur se nadomesti z novo Prilogo 8 – Seznam kultur in je sestavni del te uredbe.

V Prilogi 9 se obrazci 1, 2, 3, 4, 5 in 6 nadomestijo z novimi obrazci 1, 2, 3, 4, 5 in 6 ter so sestavni del te uredbe.

6. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o metodologiji za ocenjevanje škode (Uradni list RS, št. [68/08](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

Običajna letna kmetijska proizvodnja za kmetijske pridelke iz 45. člena uredbe po cenilnih okoliših se ugotavlja ob uveljavitvi te uredbe na podlagi povprečja proizvodnje pridelkov v letih 2005, 2006 in 2007.

25. člen

Uprava v treh mesecih po uveljavitvi te uredbe na svoji spletni strani objavi cenovne osnove iz dosedanjih prilog 2, 3, 4, 5, 6 in 8. Pri ocenjevanju škode se do objave cenovnih osnov na spletni strani uprave uporabljajo dosedanje cenovne osnove, preračunane v eure.

26. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.